

Zdravotně
sociální fakulta
Faculty of Health
and Social Sciences

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

**Vodní záchranná služba a spolupráce se zdravotnickou
záchrannou službou**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Studijní program:

ZDRAVOTNICKÉ ZÁCHRANÁŘSTVÍ

Autor: Petra Smetanová

Vedoucí práce: Mgr. Pavel Schwarz

České Budějovice 2024

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci s názvem „*Vodní záchranná služba a spolupráce se zdravotnickou záchrannou službou*“ jsem vypracoval/a samostatně pouze s použitím pramenů v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské/diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby bakalářské/diplomové práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé bakalářské/diplomové práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 7.5.2024 .....

Podpis

Poděkování

Chtěla bych poděkovat mému vedoucímu práce panu Mgr. Pavlu Schwarzovi za cenné rady a pomoc při psaní mé bakalářské práce. Také bych chtěla poděkovat všem, kteří mi byli ochotni věnovat svůj čas a uskutečnit semnou rozhovory, bez kterých by se tato práce neobešla. A v neposlední řadě bych chtěla poděkovat svému příteli a rodině za podporu, trpělivost a pomoc během studia i během psaní této bakalářské práce.

Vodní záchranná služba a spolupráce se zdravotnickou záchrannou službou

Abstrakt

Tématem této bakalářské práce je Vodní záchranná služba a její spolupráce se zdravotnickou záchrannou službou. V teoretické části se zabývám historií, současným stavem, organizační strukturou a řídicími orgány Vodní záchranné služby. Další kapitoly byly věnovány jednotlivým pobočným spolkům a spolupráci vodní záchranné služby se zdravotnickou záchrannou službou.

V rámci této bakalářské práce byly stanoveny dva cíle. Prvním cílem bylo zmapovat činnost, prostředky, vybavení a přípravu vodní záchranné služby. Druhým stanoveným cílem bylo zmapovat spolupráci vodní záchranné služby a zdravotnické záchranné služby. V praktické části byl proveden kvalitativní výzkum formou polostrukturovaného rozhovoru. Rozhovory byly tvořeny předem připravenými otázkami a byly prováděny s členy vodní záchranné služby a se zdravotnickými záchranáři z oblastních středisek Jihočeského kraje.

Závěry práce ukazují na to, že dosavadní spolupráce těchto dvou složek je ve valné většině vyhovující. Jediné, co by se dalo zlepšit by bylo společné cvičení, ve kterém by byly zapojeny obě složky a v nejlepším případě se zapojením i dalších složek IZS.

Klíčová slova

Vodní záchranná služba; historie; integrovaný záchranný systém; zdravotnická záchranná služba

Water rescue service and cooperation with the medical rescue service

Abstract

The topic of this bachelor's thesis is the Water Rescue Service and its cooperation with the medical rescue service. In the theoretical part, I deal with the history, current state, organizational structure, and governing bodies of the Water Rescue Service. Other chapters were devoted to individual branch associations and the cooperation of the water rescue service with the medical rescue service.

Two goals were set within this bachelor's thesis. The first goal was to map the activities, means, equipment and preparation of the water rescue service. The second set goal was to map the cooperation of the water rescue service and the medical rescue service. In the practical part, qualitative research was conducted in the form of a semi-structured interview. The interviews consisted of pre-prepared questions and were conducted with members of the water rescue service and paramedics from the regional centers of the South Bohemian Region.

The conclusions of the work show that the existing cooperation between these two components is satisfactory in the vast majority. The only thing that could be improved would be a joint exercise in which both components would be involved and, in the best case, with the involvement of other components of the IRS.

Key words

Water rescue service; history; integrated rescue system; emergency medical services

Obsah

Úvod	7
1 Současný stav	8
1.1 <i>Vodní záchranná služba</i>	8
1.2 <i>Historie VZS</i>	10
1.3 <i>Organizační struktura VZS</i>	12
1.3.1 <i>Řídící orgány VZS ČČK</i>	12
1.3.2 <i>Pobočné spolky</i>	14
1.3.3 <i>Pobočný spolek České Budějovice</i>	14
1.3.4 <i>Pobočný spolek Praha 15</i>	15
1.4 <i>Pobočný spolek Český Krumlov</i>	16
1.4.1 <i>Prostředky a vybavení pobočného spolku Český Krumlov</i>	18
1.5 <i>Spolupráce vodní záchranné služby se zdravotnickou záchrannou službou</i>	19
2 Cíle práce a výzkumné otázky	21
2.1 <i>Cíle práce</i>	21
2.2 <i>Výzkumné otázky</i>	21
3 Metodika	22
3.1 <i>Metodika a technika výzkumu</i>	22
3.2 <i>Charakteristika výzkumného souboru</i>	22
4 Výsledky výzkumného řešení	23
4.1 <i>Tabulka 1: Identifikační údaje informantů</i>	23
4.2 <i>Vlastní výsledky výzkumu</i>	24
4.2.1 <i>Výsledky od VZS</i>	24
4.2.2 <i>Výsledky od ZZS</i>	31
5 Diskuse	35
6 Závěr	39
7 Zdroje	40
8 Přílohy	43
9 Seznam zkratk	49
10 Seznam tabulek	50

Úvod

Tématem této bakalářské práce je zkoumání vodní záchranné služby a její spolupráce se zdravotnickou záchrannou službou. Inspirací pro výběr tohoto tématu mi bylo mé dlouhodobé členství v organizaci vodní záchranné služby, které započalo již v mých devíti letech v pobočném spolku Český Krumlov. Začínala jsem jako členka mládeže a postupně jsem se aktivně zapojovala do všech aktivit, které organizace nabízela. S postupem času jsem se stala právoplatnou dospělou členkou a získala potřebné kvalifikace, které mi umožnily účastnit se rozmanitých akcí, jež vodní záchranná služba pořádá pro veřejnost, firmy i školy.

Mým hlavním zájmem je aktivní podpora a rozvoj vodní záchranné služby, neboť v ní vidím obrovský potenciál. Věřím, že její role a význam ve společnosti jsou značné, avšak bohužel často nedostatečně oceněné a doceněné. Právě proto se chci v rámci své bakalářské práce zaměřit na analýzu současné situace v oblasti vodní záchranné služby a navrhnout možná zlepšení a inovace, které by mohly přispět k jejímu efektivnějšímu fungování a lepšímu zajištění bezpečnosti na vodních plochách.

Cítím, že má dlouhodobá zkušenost a angažovanost v oblasti vodní záchranné služby mi poskytují unikátní perspektivu a vhled do této problematiky. Mým cílem je přinést konstruktivní přístup a podněty k diskusi o významu a rozvoji této klíčové oblasti záchranného systému. Věřím, že prostřednictvím mé práce budu schopna přispět k širšímu povědomí o důležitosti vodní záchranné služby a její nezastupitelné roli v ochraně životů na vodních tocích a plochách.

1 Současný stav

1.1 Vodní záchranná služba

V současné době hraje vodní záchranná služba (dále jen VZS) klíčovou roli v oblasti zachraňování lidských životů a poskytování zdravotní péče v prostředích, kde voda představuje primární prvek. Tato důležitá služba se aktivně angažuje v řešení široké škály situací, které se mohou vyskytnout, ať už jde o záchranné operace tonoucích osob, technické zásahy u nehod lodí, či poskytování zdravotní péče během vodních tragédií. Její role se nepřetržitě rozšiřuje, zahrnujíc nejen situace vyžadující okamžitou záchrannou akci, ale také preventivní opatření a vzdělávací programy pro veřejnost. Efektivní spolupráce se záchrannou zdravotnickou službou se stává stále důležitější, neboť umožňuje rychlou a koordinovanou reakci na různorodé výzvy, s nimiž se tato složitá oblast setkává. Pouze díky harmonické spolupráci obou těchto služeb můžeme dosáhnout maximální účinnosti v záchranných operacích na vodě a minimalizovat rizika pro postižené jedince.

VZS Českého červeného kříže (dále jen VZS ČČK) byla založena v roce 1968 a představuje největší a nejstarší celostátní organizaci svého druhu. V současnosti má třicet sedm pobočných spolků, působících ve dvanácti krajích České republiky (dále jen ČR), kteří se věnují problematice vodní záchrany. Tyto spolky nejenže provádějí záchranné operace a poskytují neodkladnou rozšířenou první pomoc na vodních plochách a v jejich okolí, ale také provádějí technické zásahy a jsou klíčovou součástí integrovaného záchranného systému (dále jen IZS).

VZS není pouze členem IZS, ale také mezinárodní organizace vodní záchrany International Life Saving Federation (dále jen ILS), a je rovněž kolektivním členem Českého červeného kříže (dále jen ČČK), na který navazuje a sdílí jeho principy a poslání. Činnost VZS lze rozdělit do pěti hlavních skupin (ILS, © 2024).

Primárně se jedná o záchranné operace a poskytování neodkladné rozšířené první pomoci na vodních plochách a v jejich okolí. Organizace disponuje specialisty s různými specializacemi, kteří jsou nasazováni do složitých situací s cílem zajistit bezpečnou evakuaci, záchranu osob nebo majetku.

Jako druhé je VZS aktivní součástí IZS. VZS je začleněna do IZS na základě „Dohody o plánované pomoci na vyžádání“ uzavřené s Ministerstvem vnitra (mvcr, © 2024) dle zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých

zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Od katastrofálních povodní v roce 1997 se VZS prokázala svou schopností rychlé a efektivní akce i v nejnáročnějších podmínkách (Adamec, 2012). Disponuje specialisty pro zásahy na volných i tekoucích vodách, kteří jsou nasazováni do složitých situací, kde díky svému odbornému výcviku a vybavení zajišťují bezpečnou evakuaci a záchranu osob a majetku. Od roku 1997 se VZS a její záchranné týmy aktivně podílely na zvládnání všech povodní, bez ohledu na jejich rozsah – ať už se jednalo o masivní povodně či lokální situace. VZS není nasazována pouze při povodních či záplavách, ale také při pátracích akcích na vodních tocích a v jejich okolí po pohřešovaných nebo utonulých osobách. Dále se zapojuje do likvidačních prací a záchraně majetku postižených oblastí. Mimo to se VZS podílela i na řešení mimořádných událostí, jako bylo tornádo na jižní Moravě v červnu 2022 (VZS ČČK, z.s., © 2024).

Další významnou oblastí činnosti VZS je sport a volnočasové aktivity pro mládež i dospělé. Pobočné spolky systematicky připravují sportovce prostřednictvím pravidelných tréninků organizací jednotlivých soutěží. Každý rok je vrcholným bodem soutěžní sezóny Mistrovství republiky dětí a mládeže v disciplínách ILS, jakož i Mistrovství republiky v plážových disciplínách, řídicích se dle pravidel ILS. Na základě výsledků těchto klíčových závodů jsou následně vybráni reprezentanti, kteří budou reprezentovat Českou republiku na Mistrovství Evropy a Mistrovství světa v těchto disciplínách (Sedláček, 2000).

Dále VZS věnuje pozornost vzdělávání od nejmladších členů až po ty nejstarší. Členové musí splňovat vzdělávací požadavky odpovídající jejich věkové kategorii. U dospělých členů se každé dva roky provádí přezkoušení, zda jsou stále vhodné pro jejich pozici.

Nakonec se VZS věnuje prevenci proti tonutí, včetně preventivních programů. Problematika bezpečného pobytu u vody a prevence tonutí představuje v ČR významné, avšak nedostatečně zmapované téma. Navzdory vnitrozemské poloze země dochází ročně k přibližně sto devadesáti úmrtím v důsledku utonutí, což představuje dvojnásobek ve srovnání s evropskými přímořskými státy, jako jsou Španělsko či Velká Británie (Brewster, 2003). V počtu utonulých převažují muži, přičemž v posledních letech dochází k nárůstu tonutí malých dětí a neplavců v domácích bazénech. Preventivní program VZS Bezpečně ve vodě se zaměřuje na prevenci těchto tragédií. Na hromadných akcích složek IZS, ale i na školních a mimoškolních akcích se nejen prezentuje činnost VZS, ale především se vysvětlují rizika spojená s pobytovou aktivitou ve vodním prostředí. Tato

rizika cíhají na každého a častou jsou v Česku podceňována, přičemž nejzranitelnější skupinou jsou právě děti, jimž je třeba věnovat zvýšenou pozornost (Miler, 1989). Základem prevence je co nejdříve naučit děti plavat, avšak ani plavecké dovednosti nezaručují absolutní bezpečí. Důsledný dohled u vody, zejména u přehrad a rybníků, je nezbytný, neboť v případě nebezpečí je obtížné zasáhnout včas (VZS ČČK, z.s., © 2024).

1.2 Historie VZS

Za zakladatele VZS je u nás považován RNDr. Jeroným Řepa. Dlouholetá snaha Jeronýma Řepy o organizaci vodní záchranné služby pod patronací Červeného kříže, navazující na úspěšné modely z jiných zemí, našla plné uplatnění až v druhé polovině šedesátých let. Na katedře tělesné výchovy Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy byl zaveden nový předmět – záchrana tonoucích, kterému se věnoval právě Jeroným Řepa (Pešorna,2014).

Konečně v roce 1966 přijalo plenární zasedání Československého červeného kříže (dále jen ČSČK) rozhodnutí o aktivní podpoře myšlenky zavedení VZS v Československé socialistické republice (dále jen ČSSR). O rok později, na doporučení sekretariátu Ústředního výboru Komunistické strany Československa (dále jen ÚV KSČ), byla vypracována koncepce VZS a schváleny Zásady VZS spolu s Akčním plánem pro jejich implementaci. Tyto dokumenty byly v roce 1967 schváleny a byla ustanovena Ústřední rada VZS ČSČK (dále jen ÚR VZS ČSČK). Tímto krokem se VZS stala nedílnou součástí ČSČK a formálně lze tedy rok 1967 považovat za založení VZS ČSČK. Nicméně, její aktivní pracovní činnost započala až v roce 1968 (Dvořáček, 2013(1)).

ÚR VZS organizovala první kurz pro instruktory konaný v Olomouci ve dnech od 16. do 27. dubna 1968. Tento kurz, vedený RNDr. Jeronýmem Řepou, úspěšně absolvovalo dvacet tři účastníků. Následně byly v mnoha okresech zakládány nové organizace VZS, jejichž aktivity výrazně přispívaly k dosažení základního cíle VZS, kterým bylo snížení počtu zbytečných úmrtí utonutím (Miler,1999).

Od samého počátku této dobrovolné organizace však provázela její činnost řada obtíží. Často se setkávala s nedostatkem nezbytného materiálního vybavení pro svou činnost. Jedním z hlavních důvodů bylo nepochopení důležitosti VZS. Finanční zdroje pro záchranné operace měly být poskytovány správci vodních ploch, avšak často se omezili pouze na výběr poplatků z autokempů a veřejných tábořišť u vodních ploch, aniž by věnovali pozornost bezpečnosti ve vodě.

Několik let se usilovalo o přijetí tzv. Statutu VZS, který by stanovil odpovídající právní postavení této organizace. Statut by rovněž umožnil samofinancování a přispěl by k tomu, aby se VZS stala rovnocenným partnerem pro jednání s jinými organizacemi. Nicméně, konečné rozhodnutí stále zůstávalo na dobré vůli správců vodních ploch (Šteifová, 2009).

Školící systém VZS vycházel z osvědčených metod vzdělávání organizace Young Men's Christians Association (dále jen YMCA) a byl koncipován jako čtyřstupňová soustava kvalifikací: Čekatel, Junior, Senior a Instruktor (Ellis, 2011). První kurz se uskutečnil v roce 1968 a v následujících letech byly pořádány centrální kurzy zaměřené na získání kvalifikace Junior, trvající čtrnáct dní, a to jak ve Frýdku-Místku, tak později i v Bratislavě a v Dobrušce. Avšak tehdejší legislativa neumožňovala využívat kvalifikace získané u VZS v praxi. Na dozor na bazénech či koupalištích mohli působit výhradně jednotlivci s kvalifikací Plavčík nebo Mistr plavčí, a to přičiněním Komise plavčích mistrů společnosti Pražské lázně, podniku hlavního města Prahy. Osvědčení Plavčík bylo udělováno na základě jednodenního přezkoušení, zatímco získání kvalifikace Mistr plavčí vyžadovalo absolvování čtrnáctidenního kurzu a úspěšné složení zkoušky (Sedláček et al., 2017).

V osmdesátých letech se začala rozvíjet spolupráce mezi VZS ČSČK a Komisí plavčích mistrů. V roce 1986 došlo k dohodě o vzájemném uznávání kvalifikací na úrovních Junior – Plavčík (od 18 let) a Senior – Mistr plavčí (od 21 let). Dalším významným milníkem byl rok 1991, kdy došlo k zániku podniku Pražské lázně a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR udělilo akreditaci pro kvalifikace Plavčík a Mistr plavčí VZS. Téhož roku bylo zřízeno Výcvikové centrum, které se stalo hlavním gestorem vzdělávání plavčích v republice (Vilášek et al., 2014).

Během osmdesátých let se také intenzivně usilovalo o vstup VZS ČSČK do mezinárodní organizace Fédération Internationale de Sauvetage (dále jen FIS). Tento krok se uskutečnil v roce 1988, kdy se VZS ČSČK stala přidruženým členem. Plnoprávné členství získala 12. srpna 1991, čímž se otevřely dveře k další kvalitní spolupráci a výměně zkušeností s dalšími institucemi zabývajícími se vodní záchranou. S rozpadem České a Slovenské Federativní Republiky vznikly dvě samostatně působící organizace: VZS ČČK a Vodná záchranná služba Slovenského Červeného kříže (VZS SČK, © 2024).

V únoru 1993 žádala VZS ČČK o uchování členství v organizaci FIS a zůstala právoplatným členem. Roku 1994 se VZS ČČK stala členem nově vzniklé světové

organizace vodní záchrany ILS. V rámci harmonizace vzdělávání a uznávání kvalifikací členských zemí ILS předložila Vzdělávací komise evropského regionu ILS svým členům závazné standardy pro vzdělávání, na jejichž základě Prezidium VZS ČČK upravilo soustavu kvalifikací, kdy kvalifikace Junior, Senior a Instruktor byly nahrazeny názvy Záchranář III, Záchranář II a Záchranář I. Roku 1999 pak byl vydán „Vzdělávací program VZS ČČK“, který plně vyhovoval tehdejší legislativním požadavkům a standardům platným pro členy ILS jak v ČR, tak i v zahraničí (Miler et al., 2016).

1.3 Organizační struktura VZS

VZS ČČK je významnou institucí, která se rozkládá na celostátní úrovni a disponuje rozsáhlou členskou základnou. Jakožto registrovaná právnická osoba a zapsaný spolek je vázána na dodržování specifických legislativních požadavků, které se týkají zejména oblasti správy a organizačních záležitostí. Její organizační struktura je pečlivě navržena a hierarchicky uspořádána, zahrnuje několik úrovní řízení. Mezi klíčové orgány této organizace patří Republiková konference, Prezidium, Prezident a Revizní komise. Díky těmto institucím je zajištěna efektivní správa a řízení v rámci celého systému VZS ČČK. Samostatná záchranná činnost této organizace se odehrává na místní úrovni, kde působí jednotky nazývané Pobočné spolky. Tyto jednotky hrají klíčovou roli v poskytování rychlé a efektivní pomoci v situacích ohrožujících životy lidí na vodních plochách či v jejich okolí. Provozují hlídkovou činnost a zajišťují poskytování první pomoci, přičemž jsou pevně začleněny do záchranného systému celé země (Stanovy VZS ČČK, z.s., © 2017).

1.3.1 Řídící orgány VZS ČČK

Republiková konference je shromážděním delegátů, které plní funkci členské schůze a představuje nejvyšší orgán VZS. Koná se minimálně jednou ročně a má široké působení, zahrnující rozhodování o klíčových otázkách organizace. Mezi její kompetence patří schvalování Stanov a jejich změn, rozhodování o budoucnosti VZS včetně zrušení, přeměny, fúze či rozdělení, a schvalování rozpočtu. Dále má na starosti volbu a odvolání vedoucích orgánů, jako je Prezident, Prezidium a Revizní komise, a schvaluje různé řády a směrnice, jako je Jednací a Volební řád. Konference také hodnotí činnosti ostatních orgánů VZS a schvaluje zprávy o hospodaření a činnosti. Má pravomoc určovat hlavní směřování a poslání VZS a projednává další důležité záležitosti. Pro své rozhodnutí potřebuje určitou většinu hlasů delegátů, přičemž každý delegát má právo na jeden hlas. Volba delegátů závisí na počtu členů Pobočných spolků, a kde schválení určitých bodů

potřebuje třípětinovou většinu hlasů delegátů. Republikovou konferenci svolává Prezident. Zápisy z konferencí zpracovává Prezidium do třiceti dnů od konání setkání (Stanovy VZS ČČK, z.s., © 2017).

Prezidium VZS hraje klíčovou úlohu v jejím řízení a provozu. Jedná se o výkonný a řídicí orgán VZS, který zajišťuje dodržování usnesení Republikových konferencí a řídí činnost VZS mezi jednotlivými konferencemi. Prezidium také navrhuje Registrační řád VZS a předkládá návrhy rozpočtu. Má pravomoc rozhodovat o vzniku a zániku jednotlivých Pobočných spolků a také o přijetí nových členů do hlavního spolku. Dále má pravomoc rozhodovat o disciplinárních opatření a vede záznamy o záležitostech, které nejsou vyhrazeny Republikové konferenci.

Prezidium je složené ze sedmi členů, z nichž šest je voleno a odvoláváno Republikovou konferencí, zatímco sedmým členem je Prezident, který je rovněž volen a odvoláván Republikovou konferencí. Funkční období členů Prezidia trvá pět let, s možností opakované volby. Každý člen Prezidia se zavazuje vykonávat svou funkci s nezbytnou loajalitou a pečlivostí. Odstoupí-li člen Prezidia ze své funkce, jeho mandát zaniká po uplynutí dvou měsíců ode dne doručení písemného oznámení Prezidiu. Prezidium může k zajištění svých úkolů ustanovit poradní orgány. Jednání Prezidia pravidelně svolává Prezident. Mimořádné jednání musí svolat Prezident na společný návrh nadpoloviční většiny členů Prezidia. Prezidium rozhoduje platně, je-li přítomna nadpoloviční většina jeho členů a ke schválení rozhodnutí je potřeba nadpoloviční většiny hlasů, v případě rovnosti hlasů má rozhodující hlas Prezident. Současným Prezidentem je Mgr. David Smejkal, působící ve funkci Prezidenta již od roku 2010.

Revizní komise ve VZS je nezávislým orgánem s důležitou rolí v dohledu nad správností a transparentností činnosti organizace. Její tři členové, volení a odvolávání Republikovou konferencí, mají povinnost vykonávat svou funkci s loajalitou, potřebnými znalostmi a pečlivostí. Komise sleduje, zda jsou všechny záležitosti VZS vedeny řádně a zda organizace dodržuje své stanovy a platné právní předpisy. Zejména se zaměřuje na hospodaření VZS, včetně správy majetku a dodržování rozpočtu. Pokud je to nutné, má pravomoc požadovat vysvětlení k jednotlivým záležitostem od členů dalších orgánů VZS nebo zaměstnanců. Výsledky své činnosti pravidelně předkládá Prezidiu a informuje o nich Republikovou konferenci. Další detaily o pravomocích a fungování Revizní komise

upravuje řád VZS, který schvaluje Republiková konference (Stanovy VZS ČČK, z.s., © 2017).

1.3.2 Pobočné spolky

Členové VZS se spojují do Pobočných spolků, což jsou autonomní jednotky, jež samostatně rozvíjejí svou činnost. Je na Prezidiu rozhodnout o vzniku či zániku těchto spolků. Pro ustanovení Pobočného spolku je nezbytné, aby měl minimálně deset plnoletých členů a vlastní označení obsahující identifikační prvky VZS. Těmto spolkům je přiznána právní subjektivita a nesou odpovědnost za své aktivity a hospodaření v souladu se stanovami a vnitřními předpisy VZS ČČK.

Nejvyšším orgánem v rámci Pobočného spolku je Valná hromada, která se skládá ze všech řádných členů daného spolku. Valná hromada má za úkol volit členy Představenstva a revizora, schvalovat rozpočet, posuzovat zprávy o činnostech a rozhodovat o přijetí nových členů. Výkonný a řídicí orgán Pobočného spolku tvoří minimálně tříčlenné Představenstvo, jehož složení zahrnuje Předsedu, Pokladníka a další členy. Tito členové, v souladu se schváleným rozpočtem a plánem činnosti, zastupují Pobočný spolek, spravují jeho majetek, plní úkoly stanovené Prezidiem a svolávají Valnou hromadu. Předseda Pobočného spolku pak působí jako individuální statutární orgán, vykonávající své pravomoci a povinnosti ve prospěch celého spolku (Stanovy VZS ČČK, z.s., © 2017).

1.3.3 Pobočný spolek České Budějovice

VZS ČČK České Budějovice (dále jen ČB), jako Pobočný spolek, vznikla v roce 1982 a od roku 1996 působí v kempu Modřín na Lipně nad Vltavou. Spolek je řízen předsedou Mgr. Šárkou Bráchovou a představenstvo čítá celkem pět členů. Ke konci roku 2023 měl spolek osmdesát sedm dobrovolníků všech věkových skupin, z toho čtyřicet členů mladších osmnácti let a čtyřicet sedm členů starších devatenácti let.

Mezi členy spolku patří dobrovolníci nejen z VZS, ale také z Policie ČR, Hasičského záchranného sboru, Zdravotnické záchranné služby, Armády ČR a zdravotnických profesí. Pravidelně se účastní součinnostních cvičení s Leteckou záchrannou službou Jihočeského kraje, kde členové spolku slouží jako figuranti při cvičeních zaměřených na záchranu z vody.

V letních měsících poskytují nepřetržitý dohled nad návštěvníky Lipna, často na úkor svého volného času a rodinných povinností. V zimě se podílí na zajištění bezpečnosti

bruslařů na zamrzlém Lipně. Během minulé sezóny se ve službě vystřídalo třicet dobrovolníků. VZS ČČK ČB intervenovali celkem u padesáti událostí, přičemž počet zdravotnických zásahů byl třicet sedm a technických třináct. Jednalo se o dvojnásobek oproti roku 2022. Nejčastěji šlo o úrazy a autonehody, ale také o technické zásahy u plavidel a jedno tonutí.

Pro různé akce nabízí zdravotnické a technické zabezpečení, včetně kurzů první pomoci a záchranářství. Nabízí i vzdělávací programy pro školy a veřejnost, s důrazem na prevenci úrazů ve vodním prostředí. Dětem a mládeži poskytují plavecké tréninky a kurzy první pomoci, které probíhají pravidelně ve spolupráci s organizací Radambuk. Navíc pořádají příměstské tábory a výlety po Jihočeském kraji, které jsou určeny pro děti a mládež (VZS ČČK ČB, z.s., © 2024).

1.3.4 Pobočný spolek Praha 15

VZS ČČK Praha 15 vznikla v roce 1997 jako lokální odnož centrální organizace VZS ČČK. V současné době jsou samostatným pobočným spolkem této nadřazené organizace, která sdružuje vodní záchranáře po celé ČR. Spolek je řízen předsedou Lukášem Kordíkem.

Jejich práce je zaměřena především na práci s dětmi a mládeží. Pořádají kroužek mladého vodního záchranáře na bazénech v Hostivaři a Holešovicích, a také lezecký kroužek. Kromě toho pořádají mnoho jednorázových akcí pro členy i veřejnost. Během letních měsíců dospělí členové tohoto pobočného spolku zajišťují služby v rámci IZS na Orlické přehradě a provozují drobnou komerční činnost, jako je například organizace závodů na volné vodě pro dálkoplavce či plachetnice.

Nedílnou součástí fungování této skupiny je vzdělávání v oboru vodního záchranářství. Přípravují své členy na získání kvalifikace podle vzdělávacího plánu VZS ČČK Záchranář III – Plavčík.

VZS ČČK Praha 15 intenzivně spolupracuje s mládeží. Nabízí kroužky zaměřené na činnost vodního záchranáře pro děti ve věku od osmi do osmnácti let, kde se účastní pravidelných tréninků, mají možnost účastnit se jednorázových akcí, soustředění a závodů ve vodním záchranném sportu. Tato skupina pravidelně obsazuje přední místa na stupních vítězů a účastní se i mezinárodních soutěží ve vodním záchranném sportu.

Od roku 2017 zajišťují prázdninové fungování základny na přehradě Orlík. Jsou voláni na zásahy na vodní ploše a v jejím okolí a poskytují rozšířenou laickou první pomoc. Díky jejich motorovému člunu jsou schopni rychle reagovat na situace vyžadující jejich pomoc (VZS ČČK Praha 15, z.s., © 2024).

1.4 Pobočný spolek Český Krumlov

VZS ČČK Český Krumlov (dále jen ČK), p.s., představuje samostatné občanské neziskové sdružení, které je hrdým členem ILS. Hlavní misí je zabezpečovat preventivní a záchrannou činnost a poskytovat první pomoc ve vodě a v jejím bezprostřední blízkosti. Pobočný spolek zastupuje předseda Ing. Milan Bukáček. Od roku 1983 aktivně působí v okrese ČK a každoročně zasahují v desítkách případů, kde je ohrožen život osob a chrání majetek před materiálními škodami. V rámci IZS ČR mají vyčleněný záchranný tým, který je připraven k okamžitému nasazení při mimořádných a krizových událostech.

Členové této organizace jsou dobrovolníci, kteří jsou vyškoleni v záchranné technice na vodě, zdravotnických dovednostech, potápění, ovládání plavidel, výškových prací, meteorologických a dalších dovednostech. Jsou vybíráni na základě fyzických i morálních zásad a jsou připraveni profesionálně řešit jakoukoli krizovou situaci.

Důležitou součástí jsou preventivní a propagační aktivity zaměřené na dodržování bezpečnostních pravidel u vody, organizaci sportovních akcí a soutěží a výchovu mládeže k prospěšnému využití volného času.

Základna se nachází na levém břehu Lipenské vodní nádrže v Dolní Vltavici, kde v roce 2011 slavnostně otevřeli nové Česko-rakouské výcvikové středisko a základnu VZS. Tato moderní zařízení umožňují lepší podmínky pro výcvik, záchranu životů a majetku a celkové fungování místní skupiny. Na mezinárodní úrovni úzce spolupracují s partnerskými organizacemi, jako jsou VZS Rakouska a Bavorského červeného kříže.

Během letní sezóny zajišťují nepřetržitou hlídkovou činnost dvacet čtyři hodin denně ze základny v Dolní Vltavici. Mimo sezónu jsou činnosti VZS ČČK ČK k dispozici na vyžádání.

Rozsáhlý repertoár činností tohoto spolku zahrnuje také práci s dětmi a mládeží, kteří dosahují vynikajících výsledků v oblasti záchranářství, sportovních aktivit a účasti na mezinárodních soutěžích. Podle smluvních podmínek mohou poskytovat technickou pomoc, do které se zahrnují potápěčské, vyhledávací a výškové práce, odtažení plavidel

a jiné. Dále pak mohou nabídnout zdravotní dozory, školení a kurzy s tematikou zdravotní, záchranářskou, branou nebo například kurzy přežití.

Aktivita, které v minulosti tento spolek zabezpečoval vyžadovaly od členů obrovské nasazení a obětavost. Od roku 2006 se na akcích pořádaných tímto spolkem aktivně zúčastnilo více jak čtyřicet tisíc osob. Významně přispívají společně s počtem zachráněných osob k posílení prevence a bezpečnosti v jejich regionu (VZS ČČK ČK, z.s., © 2024).

Studenti Jihočeské univerzity Zdravotně sociální fakulty oboru Zdravotnické záchranářství (dále jen JU ZSF ZZ) mají letní a zimní kurz u tohoto spolku a mohou v letních měsících vykonávat odbornou praxi právě na základně v Dolní Vltavici. Studenti ZSF JU, kteří se připravují na povolání zdravotnických záchranářů, se účastní pětidenního kurzu záchrany z ledu v Dolní Vltavici u Lipenského jezera. Pod vedením zkušených instruktorů z VZS ČČK ČK absolvují náročný program, který prověří nejen jejich fyzické schopnosti, ale i psychickou odolnost.

Kurz se koná ve výcvikovém a školícím středisku v Dolní Vltavici a okolí za ideálních podmínek – což představuje asi desetcentimetrová vrstva ledu. Prvním úkolem, který studenty čeká téměř hned po příjezdu, je přeplavat vymezený úsek pouze v plavkách. Následují různé terénní situace odvozené od reálných scénářů a přednášky o hypotermii, využití speciálních pomůcek na záchranu z ledu, první pomoc inspirovaná knihou od Kaufmana J. *První pomoc* a další (Kaufman, 2007).

Studenti se učí využívat dostupné improvizované prostředky, jako jsou záchranná smyčka, surfový plovák, žebřík, lyžařské hole, lyže nebo požární hadice. Součástí programu je i noční pochod v terénu přesahující čtyřicet kilometrů, během něhož plní studenti různé úkoly.

Odborný asistent Ústavu ošetřovatelství, porodní asistence a neodkladné péče ZSF JU, instruktor Mgr. Pavel Schwarz, doprovází první skupinu studentů na Lipně. Studená voda, mráz, led a sníh vyžadují zvláštní přípravu jak psychicky, tak fyzicky. Studenti jsou vedle fyzického tréninku instruováni k tomu, aby si již předem promysleli svůj postup v daných situacích, neboť během akce není čas na zdlouhavé rozhodování (ZSF JU, © 2022).

1.4.1 Prostředky a vybavení pobočného spolku Český Krumlov

Tento spolek má dvě hlavní lodě, které se využívají na zásahy jak technické, tak zdravotní a jsou to plavidla, které jsou vhodné pro záchranné operace v obtížných povětrnostních podmínkách. Prvním typem je kajutová loď zvaná jako „Žlutý“, která se vyznačuje délkou 7,5 metru a šířkou 2,8 metru. Pohání ji motor o výkonu 250 horsepower (dále jen HP). Tato loď je vybavena technologiemi jako je sonar a radar, což umožňuje provádět záchranné operace i v nočních podmínkách a při snížené viditelnosti. Pochází z polského Gdaňsku a nese označení Sportis 7500. Své využití nachází nejen v ČR, ale je rozšířena po celém světě. Hmotnost této lodi činí přibližně 2200 kilogramů. (viz. Příloha 2)

Druhým typem je otevřená paluba částečně zastřešená, nazývaná „Jirsovka“. Její délka a šířka odpovídá rozměrům lodi „Žlutý“, tedy 7,5 metru délky a 2,8 metru šířky. Avšak na rozdíl od „Žlutého“ disponuje „Jirsovka“ dvěma motory s výkonem 150 HP každý, což výrazně zlepšuje její manévrovací schopnosti, zejména při nižších rychlostech. Stejně jako u předchozího typu je i u „Jirsovky“ součástí výbavy sonar a radar pro práci v nočních a zhoršených podmínkách. Podobně jako „Žlutý“, i „Jirsovka“ pochází z Gdaňsku a nese označení Sportis 7500. Tato loď byla však speciálně upravena podle požadavků a zkušeností z předchozích záchranných operací Libora Jirsy, čímž se stala originálním kusem. Její hmotnost se rovněž pohybuje kolem 2200 kilogramů. (viz. Příloha 3)

Dále tento spolek disponuje vozidlem Volkswagen Transporter, které se ukázalo jako klíčové pro jeho využití v různých oblastech. Tento vůz disponuje motorem o objemu 2000 centimetrů krychlových, což zajišťuje dostatečný výkon pro pohyb i při plném obsazení, nebo při tažení nákladu. Jeho kapacita sedadel činí osm míst k sezení, což je ideální pro přepravu větších skupin osob, například v rámci záchranných operací, pracovních výprav nebo transportu mládeže na soutěže v záchranném sportu.

Další významnou vlastností tohoto vozidla je jeho čtyřkolka, což zvyšuje jeho terénní schopnosti a umožňuje pohyb i v náročnějším terénu, například při záchranných akcích v horských oblastech nebo při pracích v terénu.

Volkswagen Transporter je vybaven také nezávislým topením, což je výhodné zejména při práci v chladných podmínkách nebo při dlouhých cestách, kdy je potřeba udržovat příjemnou teplotu ve vozidle. Měníč napětí z dvanácti voltů na dvě stě čtyřicet voltů

poskytuje možnost připojení různých elektrických zařízení, což zvyšuje flexibilitu vozidla pro různé účely v terénu či při táboření.

Důležitou součástí výbavy je také naviják, který umožňuje snadnou manipulaci s těžkými náklady nebo při zacházení s terénními překážkami. Závěsné zařízení je dalším užitečným prvkem, který umožňuje připojení různých nástaveb nebo přívěsů, což je velice důležité při přepravě lodí, a tím rozšiřuje možnosti využití vozidla v různých pracovních a záchranných situacích. (viz. Příloha 4 a 5)

Dále tento spolek provozuje půjčovnu lodí, ve které si můžete zapůjčit kánoe (nafukovací nebo plastové), kajaky, mořské kajaky (pro jednotlivce nebo pro dvojici), rafty, paddleboardy anebo pramice. Vše si lze zapůjčit hodinově nebo na den či více dnů. Je samozřejmé, že se k tomu zapůjčuje i potřebné vybavení jako jsou pádla, přilby, vesty, lodní pytle či špricdeky (Půjčovna Dolní Vltavice, © 2024).

1.5 Spolupráce vodní záchranné služby se zdravotnickou záchrannou službou

VZS ČČK je přední organizací v oblasti záchrany na vodě. Jako jediná celostátní organizace svého druhu operuje zejména v letních měsících na vybraných vodních plochách, kde zajišťuje nepřetržitý provoz dvacet čtyři hodin denně. Spolupracuje s krajskými operačními středisky Hasičského záchranného sboru ČR (dále jen HZS), Zdravotnických záchranných služeb (dále jen ZZS) a Policie ČR v rámci IZS.

VZS působí na významných přehradách, kde je rychlý přístup motorového plavidla často nezbytný. Pro standardizaci poskytovaných služeb využívá několik typů záchranných plavidel, jako jsou například Sportis 7500 s dvojicí motorů o výkonu 150 HP nebo různé modely plavidel MS Boat (VZS ČČK, z.s., © 2024).

Zásadní je také detailní znalost záchranných oblastí, břehů a jejich okolí, což výrazně přispívá k rychlosti a efektivitě zásahu. Rychlá reakce na situace jako je tonutí nebo stav po tonutí podstatně zvyšuje šance na přežití postižených osob. VZS také poskytuje dopravu zdravotnickým týmům ZZS do obtížně přístupných oblastí a usnadňuje rychlý transport pacientů k sanitním vozidlům nebo vrtulníkům Letecké záchranné služby (dále jen LZS) (Němec, 2010).

Od roku 2018 VZS působí v roli takzvaného First respondera, což označuje jednotku schopnou realizovat rychlý zásah u postižené osoby v přímém ohrožení života před příjezdem profesionální pomoci. Tato jednotka funguje jako předsunutá složka, která je

schopna poskytnout klíčové resuscitační úkony před příjezdem ZZS. Všichni příslušníci těchto jednotek musí absolvovat vstupní odborné školení, které je zajišťováno lektory Vzdělávacího a výcvikového střediska ZZS (Rescuemedia, © 2018).

Náplní tohoto školení je rozpoznání akutních stavů, poskytování kardiopulmonální resuscitace u dětí a dospělých (s využitím nebo bez využití automatizovaného externího defibrilátoru (dále jen AED)) a ošetření masivního krvácení. Odborná kvalifikace je každý rok ověřována prolongačním školením, jehož cílem je udržení a případné doplnění jejich znalostí a dovedností.

Jednotky first responderů Policie ČR, vybraných jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí, většina jednotek Hasičského záchranného sboru ČR a některé spolky VZS ČČK jsou vybaveny AED kompatibilním s profesionálním defibrilátorem, který je součástí povinné výbavy každé výjezdové posádky ZZS (ZZS JČK, © 2020).

Aplikace s automatickým oslovením dobrovolných záchranářů, kteří se nacházejí nejbližší dané osobě, představuje inovativní nástroj v oblasti záchranného systému. Tento systém známý jako Kiss Sharp, propojuje dobrovolné záchranáře s operačními středisky, umožňujíc tak rychlou a efektivní reakci v případě nouze. V ČR zaznamenává tento systém stoupající trend a od roku 2016 je úspěšně implementován ZZS Hradec Králové. Od roku 2018 se aplikace rozšířila do dalších krajů včetně Jihočeského kraje, čímž posílila dostupnost a efektivitu záchranného systému po celé ČR (Komora záchranářů, © 2018).

Důležitou součástí je také propojení s aplikací Záchranka, která umožňuje automatické avizování o událostech v zásahovém obvodu VZS na vodní ploše a v jejím bezprostředním okolí. Pro řízení zásahové činnosti a příjem pokynů k výjezdům využívá VZS aplikaci Geographic Information Assistant (dále jen GINA), propojenou s krajskými operačními středisky HZS. Komunikace pomocí radiostanic probíhá prostřednictvím státního systému PEGAS a analogových frekvencí HZS pro koordinaci na místě události (Anon, © 2018), (Gina software, © 2023).

2 Cíle práce a výzkumné otázky

2.1 Cíle práce

Cíl 1: Zmapovat činnost, prostředky, vybavení a přípravu vodní záchranné služby

Cíl 2: Zmapovat spolupráci vodní záchranné služby a zdravotnické záchranné služby

2.2 Výzkumné otázky

Výzkumná otázka č. 1: Jaké jsou hlavní činnosti vodní záchranné služby?

Výzkumná otázka č. 2: Jak probíhá spolupráce vodní záchranné služby a zdravotnické záchranné služby?

3 Metodika

3.1 Metodika a technika výzkumu

Praktická část bakalářské práce byla zpracována kvalitativní metodou použitím polostrukturovaného rozhovoru. Rozhovory byly prováděny se členy Vodní záchranné služby a se záchranáři Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje.

Pro členy Vodní záchranné služby byl rozhovor tvořen čtrnácti předem připravenými otázkami. První tři otázky jsou zaměřeny na identifikační údaje. Následujících jedenáct otázek bylo zaměřeno na Vodní záchrannou službu a její spolupráci se Zdravotnickou záchrannou službou.

Pro záchranáře Zdravotnické záchranné služby byl rozhovor tvořen deseti předem připravenými otázkami. První tři otázky byly stejné a byly zaměřeny na identifikační údaje. Následujících sedm otázek bylo zaměřeno na spolupráci s Vodní záchrannou službou.

Pro korektní postup provedení rozhovorů se ZZS jsme poslali formální žádost vedoucímu Vzdělávacího a výcvikového střediska ZZS Jihočeského kraje, pana Bc. Michala Rozuma, Dis. Který naši žádost po upřesnění některých údajů schválil. Informanti byli předem informováni o anonymitě rozhovoru i odpovědí. Během všech rozhovorů byly poznámky psány ručně, bez jakéhokoli nahrávání.

3.2 Charakteristika výzkumného souboru

Výzkumný soubor byl tvořen s náhodně vybranými zdravotnickými záchranáři z Jihočeského kraje a členy VZS. Na výsledcích se podílelo čtrnáct informantů. Sedm informantů ze členů VZS a sedm informantů zdravotnických záchranářů. Všichni informanti souhlasili s poskytnutím rozhovorů pro výzkumnou část bakalářské práce na téma *Vodní záchranná služba a spolupráce se záchrannou službou*. Rozhovory probíhaly v dubnu roku 2024.

4 Výsledky výzkumného řešení

4.1 Tabulka 1: Identifikační údaje informantů

Informant (I)	Věk	Pohlaví	Nejvyšší dosažené vzdělání	Délka praxe na ZZS/VZS
I1	27	Muž	Bc.	6 let (VZS)
I2	31	Muž	Bc.	8 let (VZS)
I3	28	Muž	DiS.	7 let (VZS)
I4	51	Žena	Středoškolské s maturitou	13 let (VZS)
I5	25	Žena	Bc.	5 let (VZS)
I6	32	Muž	Bc.	11 let (VZS)
I7	38	Žena	Bc.	15 let (VZS)
I8	35	Muž	Bc.	7 let (ZZS)
I9	31	Žena	Bc.	2 roky (ZZS)
I10	40	Muž	Mgr.	10 let (ZZS)
I11	29	Žena	DiS.	4 roky (ZZS)
I12	43	Žena	Bc.	8 let (ZZS)
I13	31	Muž	Bc.	5 let (ZZS)
I14	28	Muž	DiS.	3 roky (ZZS)

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

Tabulka 1 mapuje identifikační údaje informantů jako je věk, pohlaví, nejvyšší dosažené vzdělání a délka praxe u ZZS nebo VZS. Věk informantů se pohybuje v rozmezí od 25 do 51 let. 43 % dotazovaných tvoří ženy a 57 % muži. Nejvyšší část informantů má bakalářské vzdělání, I3, I11 a I14 mají titul diplomovaného specialisty, I10 dosáhl magisterského vzdělání a I4 má pouze vzdělání středoškolské s maturitou. Poslední otázka byla zaměřena na délku praxe, která se u VZS pohybuje v rozmezí od 5 do 15 let. U ZZS se délka praxe pohybuje v rozmezí od 2 do 10 let.

4.2 Vlastní výsledky výzkumu

4.2.1 Výsledky od VZS

Otázka č.1: Jaké jsou hlavní úkoly VZS?

Tabulka č. 2: Hlavní úkoly VZS

I1	Základním úkolem je chránit životy a zdraví obyvatel, životní prostředí, zvířata a majetek. Jakožto ostatní složka IZS poskytuje pomoc na vyžádání dle ústředního poplachového plánu IZS, dále dle dohod o spolupráci se Zdravotnickými záchrannými službami krajů. Mezi hlavní úkoly také patří výcvik a vzdělávání členů VZS a podílení se na prevenci bezpečného pobytu u vody obyvatelstva
I2	Základním úkolem je první pomoc na vodě a v jejím bezprostředním okolí. Dále je to technická pomoc a školení firem
I3	Záchrana osob na vodní ploše a technická pomoc, vyhledávání, zdravotní dozor
I4	Základním úkolem je chránit životy obyvatel. Dále pak výcvik a vzdělávání členů VZS a prevence bezpečného pobytu u vody
I5	Záchranná činnost na vodní ploše, školení první pomoci, spolupráce s dalšími složkami IZS
I6	Provádění preventivních a záchranných činností, poskytování technické a první pomoci na vodních plochách a v jejich okolí. Spolupráce s IZS při mimořádných událostech
I7	Záchrana obyvatel na vodní ploše a v jejím bezprostředním okolí, preventivní činnosti, spolupráce s IZS

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

V tabulce č.2 vidíme, že se všichni informanti shodli, že hlavním úkolem VZS je první pomoc neboli záchrana osob na vodní ploše a v jejím okolí. Další úkoly každý popsal trochu jinak, každý vyzdvihl něco trochu jiného, ale vše, co bylo zmíněno patří mezi úkoly VZS.

Otázka č.2: Jaké jsou hlavní výzvy, se kterými se setkává VZS?

Tabulka č.3: Výzvy VZS

I1	Specifika záchrany v podmínkách vodních ploch. Častý výskyt událostí vyžadující záchranné práce zejména za adversních meteorologických podmínek.
I2	Nejčastější jsou technické výzvy, pak výzvy ke zraněním a často se potýkáme s opilými lidmi, kteří potřebují pomoc odtáhnout ke břehu
I3	Technická pomoc – tažení/vytažení plachetnic, malých plavidel. Resuscitace, traumata, vyhledávání pod hladinou

I4	Záchrana na vodní ploše, technické zásahy kvůli rychlé změně počasí
I5	Technická pomoc, traumata, první pomoc na vodě
I6	Poskytnutí technické a první pomoci
I7	Nejčastější jsou pravděpodobně technické pomoci. A také velmi časté jsou výzvy k traumatům

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

V tabulce č.3 vidíme, že nejčastější výzvy, které VZS přijímá jsou technické pomoci, jako je například převrácení plachetnice, dotažení plachetnic a různých plavidel ke břehu při nepříznivých podmínkách nebo při vyčerpání lidí. Dále jsou pak časté výzvy k traumatům, ke kterým dochází jak na vodní ploše, tak i v jejím okolí. Ale VZS se setkává i s první pomocí, a dokonce i s resuscitací.

Otázka č.3: Jaké jsou nejčastější příčiny vodních nehod?

Tabulka č.4: Příčiny vodních nehod

I1	Nedodržování plavebních předpisů (Legislativa ČR povoluje mnoho možností vést plavidlo bez patřičné způsobilosti). Neznalost specifik dané vodní plochy (meteorologické podmínky, hloubka, proudění, předměty pod hladinou atd.) Abúzus alkoholu
I2	Neznalost pravidel pohybu na vodní ploše, nezjištění si předpovědi počasí
I3	Nezodpovědnost, neznalost místních vod a povětrnostních podmínek, nedodržování vlastní bezpečí (vesty)
I4	Neznalost vodní plochy, vypůjčení si plavidla bez znalostí řízení a pravidel, alkohol
I5	Náhlá změna povětrnostních podmínek, nedodržování pravidel na vodní hladině, nerozvážnost
I6	Lidská blbost
I7	Nedodržování bezpečnostních pravidel (nenosí vesty), alkohol, změna počasí

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

V tabulce č.4 se informanti shodují na tom, že nejčastější příčina vodních nehod je neznalost vodních ploch a pravidel pohybu na vodě. Zrádná je také náhlá změna počasí, která je na Lipně velmi častá kvůli lokaci, ve které se nachází. A samozřejmě velkým faktorem je lidské chování, které je velmi často důvodem vodních nehod. Ať už je to nedodržování bezpečnostních pravidel nebo nedostatečná znalost vodní plochy nebo užívání alkoholu, tento důvod bývá nejčastější příčinou, takže by se to dalo shrnout jako lidská blbost, jak odpověděl informant 6.

Otázka č. 4: Jak dlouho trvá, než dorazí pomoc od VZS?

Tabulka č. 5: Časové intervaly pomoci od VZS

I1	Každá vodní plocha (16 ploch v ČR), která je zajišťována pobočným spolkem VZS zajišťuje aktivní službu v letní sezoně v období od 1.července do 31. srpna nonstop. Od příjmu výzvy vyjíždí do 2 minut. Dosažení místa události závisí na vzdálenosti od základny VZS a využívaném plavidle. Mimo sezonu jsou dojezdové časy delší a pomoc je poskytována dle dohod o pomoci na vyžádání
I2	Výjezd je do 2 minut, pak už záleží na vzdálenosti místa nehody
I3	Záleží podle toho, kde se incident nachází, ale vždy co nejrychleji
I4	Vyjíždí se do 2 minut, doražení na místo je v závislosti na vzdálenosti od základny
I5	Výjezd musí být do 2 minut, ale vždy se snažíme vyjet co nejrychleji a být na místě do pár minut
I6	Tak rychle, jak je to možné. Výjezd do 2 minut, zbytek v závislosti na vzdálenosti a přístupnosti
I7	Nejrychleji co se dá, do 2 minut se vyjíždí a pak se snažíme dostat na místo v co nejkratším čase

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

V tabulce č. 5 všichni informanti odpovídají téměř shodně. Výjezd VZS musí být od příjmu výzvy do 2 minut. Přes den bývají výjezdy rychlejší, přes noc se vždy výjezd do 2 minut stihne. Na čem ale záleží nejvíce je vzdálenost místa nehody od základny a rychlost výjezdového plavidla.

Otázka č. 5: Jak často spolupracuje VZS s ZZS?

Tabulka č. 6: Četnost spolupráce VZS a ZZS

I1	VZS neposkytuje pouze zdravotnickou pomoc, takže pouze při událostech vyžadující přednemocniční péči s nutností následné péče ve zdravotnickém zařízení
I2	V létě je spolupráce nejčastější, ale je těžké odhadnout, jak častá je tato spolupráce
I3	To vždy záleží podle výzvy, může se stát, že celý týden nic a pak během dne klidně 3-4 výzvy od ZZS
I4	Spolupráce je nutná vždy při událostech, které vyžadují přednemocniční péči. Během léta je tato spolupráce hojně využívána, troufám si říct, že za letní sezónu je to přibližně kolem 30 výjezdů, kdy spolupracuje VZS s ZZS
I5	Moc často ne
I6	Těžko shrnout. Každý rok jednotky případů. Nejčastěji během letních prázdnin
I7	Myslím si, že je to kolem 2 výjezdů týdně během léta

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

V tabulce č. 6 vidíme, že se odpovědi informantů trochu liší. Dle informanta č.5 spolupráce VZS a ZZS není příliš častá, ale ostatní informanti mají opačný názor. K spolupráci nejčastěji dochází během letní sezóny, kdy má VZS celodenní směny. Mimo sezónu ke spolupráci nedochází téměř vůbec.

Otázka č. 6: Kolikrát jste přímo vy spolupracoval/a s ZZS?

Tabulka č. 7: Četnost spolupráce s ZZS u konkrétních jednotlivců

I1	Do 20 událostí
I2	Do 15 událostí
I3	Nepamatuji si přesně, ale asi 10x možná vícekrát
I4	Do 10 událostí

I5	2-3x
I6	Nevím přesně. Zhruba 20x
I7	Přibližně do 20 událostí

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

V tabulce č. 7 vidíme, že počet spoluprací s ZZS se u informantů liší. Záleží na délce praxe u VZS a také zda se během jejich služby něco událo. Počet spoluprací s ZZS je v rozmezí od 2 do 20 událostí.

Otázka č. 7: Při jakých událostech je spolupráce nejčastější?

Tabulka č. 8: Události nejčastější spolupráce

I1	Přítomnost zranění vyžadující neustálí zdravotní dozor do finálního ošetření ve zdravotnickém zařízení. Přítomnost významného krvácení, porucha vědomí, tonutí, KPR
I2	Nejčastěji u traumat, alergických stavů, resuscitací
I3	Resuscitace, traumata, celkové zhoršení stavu, alergie, kolapsy
I4	Krvácení, traumata, resuscitace, porucha vědomí
I5	Pokud dojde k ohrožení fyziologických funkcí, úrazu nebo pacient potřebuje zdravotnické ošetření
I6	Úraz s nutností lékařského ošetření. Selhání základních životních funkcí
I7	Všechny události, u kterých je nutná lékařská péče. Tonutí, resuscitace, masivní krvácení, selhání životních funkcí

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

V tabulce č. 8 se všichni informanti shodli na tom, že je spolupráce se ZZS nutná při událostech, kdy je zapotřebí lékařské péče nebo přednemocniční péče s nutností následné péče ve zdravotnickém zařízení. To je zapotřebí u událostí jako je tonutí, resuscitace, selhání základních životních funkcí, masivním krvácením atd.

Otázka č. 8: Dochází k nějakému společnému nácviku VZS a ZZS?

Tabulka č. 9: Společný nácvik VZS a ZZS

I1	Ne. Někteří členové VZS jsou zároveň zaměstnanci ZZS nebo zdravotnického zařízení a podílejí se výcviku nezdravotnických členů, nezávisle na zaměstnavateli
I2	Nevím o tom
I3	Za mě žádná
I4	Ano při hromadných cvičeních
I5	Jednou ročně školení First respondentů
I6	Ano, jsou to především cvičení záchrany z vodní plochy vrtulníkem, kterého se účastní letečtí záchranáři
I7	Ano, dochází ke společnému nácviku záchrany pomocí vrtulníku

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

V tabulce č. 9 se odpovědi informantů liší. Podle někoho dochází ke společnému nácviku, podle některých ne. Ve skutečnosti ke společnému nácviku dochází s LZS při nácviku záchrany z vodní plochy. Ověřovací školení First responderů se uskutečňuje jednou ročně a má ho na starost ZZS.

Otázka č. 9: Jaká je úroveň spolupráce mezi VZS a ZZS?

Tabulka č. 10: Úroveň spolupráce VZS a ZZS

I1	Pouze při součinnosti během události s postižením života a zdraví. Z mé zkušenosti byla spolupráce na vyhovující úrovni
I2	Myslím si, že úroveň spolupráce je dobrá
I3	Vždy na profesionální úrovni
I4	Spolupráce vždy byla na vyhovující úrovni
I5	Vždy přátelská
I6	Na místě události s posádkami ZZS ve většině případů dobrá

I7	Posádky ZZS jsou téměř vždy přátelští, profesionální a spolupracuje se s nimi skvěle
-----------	--

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

Tabulka č. 10 je zaměřená na hodnocení úrovně spolupráce mezi VZS a ZZS. Podle všech informantů byla spolupráce s posádkami ZZS vždy pozitivní, na profesionální úrovni a vše proběhlo v pořádku tak jak má.

Otázka č. 10: *Myslíte si, že by se dalo něco na spolupráci vylepšit? Pokud ano, co konkrétně?*

Tabulka č. 11: Zlepšení spolupráce

I1	Ano – součinnostní cvičení, školení členů VZS ve výcvikovém zařízení ZZS, aktivní služba zaměstnance ZZS během letní sezóny na základně VZS
I2	Myslím si, že ano. Chtělo by to trochu vylepšit komunikaci s dispečinkem, protože už se párkrát stalo, že posádka ZZS měla výjezd někam v blízkosti naší základny a k nám se nedostala žádná informace o nějaké nehodě
I3	Určitě nějaké společné cvičení
I4	Nemyslím si, spolupráce je podle mě na dobré úrovni
I5	Možná častější využití VZS
I6	Vylepšit by se měla především práce dispečinku ZZS co se týče předávání zpráv VZS o událostech v jejím dosahu. Kolikrát jsme vůbec nebyli vyzváni na událost v naší blízkosti nebo byla zbytečná prodleva od odebrání výzvy a předání VZS
I7	Myslím si, že nějaké společné cvičení by určitě nebylo od věci a také častější využití VZS

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

V tabulce č. 11 se všichni informanti kromě informanta č. 4 shodli na tom, že by se spolupráce dala vylepšit. Spolupráci by prospělo, kdyby se dělali společné cvičení mezi ZZS a VZS, aby došlo k lepšímu společnému fungování. Informanti č. 2 a 6 se shodli na tom, že by se mělo zapracovat na spolupráci a komunikaci mezi dispečinkem ZZS a VZS,

jelikož se již stalo, že VZS v některých případech nebyla využita, i když by se na místo nehody mohli dostat dříve než posádky ZZS.

4.2.2 Výsledky od ZZS

Otázka č. 1: *Jak často spolupracuje ZZS s VZS?*

Tabulka č. 12: Četnost spolupráce ZZS s VZS

I8	Myslím si, že tak 5x za rok
I9	To s plnou určitostí nemohu říct, hodně záleží na okolnostech. V létě je třeba spolupráce častější oproti podzimu
I10	Nejde to říct přesně, určitě jde hlavně o léto, ale asi je to tak 10x až 20x za rok. Ale každý rok se liší a může to být třeba i jen 5x
I11	Řekla bych, že se to rok od roku liší, ale nějaký průměr by mohl být okolo 10 součinností za rok
I12	Podle mě tak 7x za rok
I13	Těžko říct, asi do nějakých 10 událostí
I14	Průměrně 10-12 společných událostí

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

V tabulce č. 12 informanti řeší četnost spolupráce ZZS a VZS. Rozmezí se pohybuje od 5 do 20 společných událostí ročně. Je zde vidět, že zdravotnický záchranáři mají jiný pohled na situaci než členové VZS. Určitě je to i tím, že zdravotníci záchranáři mají více výjezdových míst a členové VZS slouží v létě většinou jen jeden týden.

Otázka č. 2: *Kolikrát jste přímo vy spolupracoval/a s VZS?*

Tabulka č. 13: Četnost spolupráce s VZS u konkrétních jednotlivců

I8	2x
I9	Já osobně spolupracovala s VZS asi 4x, a to bylo vždy v létě
I10	Myslím si, že to bylo do 30 událostí

I11	Přibližně 5x
I12	Za dobu mé praxe u ZZS to bylo už asi 15x
I13	Zatím jen 3x
I14	Na spolupráci s VZS jsem zatím moc štěstí neměl, bylo to jen jednou

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

V tabulce č. 13 informanti odpovídali na četnost spolupráce s VZS jednotlivě za sebe. Je zde vidět velké rozmezí od jednoho výjezdu až po 30 společných událostí. Záleží zde hodně na okolnostech a na jakém výjezdovém místě se zrovna nachází.

Otázka č. 3: Při jakých událostech je spolupráce nejčastější?

Tabulka č. 14: Události nejčastější spolupráce

I8	Nelze říct. Společných událostí je tak málo, že je to vždy jiné
I9	Spolupráce mezi složkami bývá nejčastější u událostí jako jsou různé úrazy ve vodě, intoxikace alkoholem či jinými návykovými látkami nebo přecenění svých sil ve vodě
I10	Myslím si, že nejčastěji je spolupráce kvůli traumatům nebo při alergických reakcích
I11	Určitě se nejvíce jezdí na různá traumata, těch je u vody hodně. Ať už jde o nějaké řezné rány kvůli sklu ve vodě a na břehu nebo skok do mělké vody
I12	Většinou se jezdí na traumata, alergické reakce a kolapsy. Ale už se také stalo, že jsme jeli na tonutí, resuscitaci nebo selhávání základních životních funkcí
I13	Řekl bych, že jsou to nejčastěji traumata
I14	Podle mě se jezdí na spoustu událostí, ale nejčastější budou traumata a v horkých letních dnech kolapsy

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

V tabulce č. 14 informanti nejčastěji zmiňují, že se nejvíce jezdí na traumata. V horkých letních dnech se pak často jezdí i na kolapsy. Neméně časté jsou také výjezdy k alergickým reakcím, jelikož VZS nemůže podávat žádné léčiva.

Otázka č. 4: Dochází k nějakému společnému nácviku ZZS a VZS?

Tabulka č. 15: Společný nácvik ZZS a VZS

I8	Myslím si, že probíhají nácviky VZS a LZS, ale s námi žádné společné cvičení není
I9	Myslím si, že nedochází ke společnému nácviku
I10	Dochází ke cvičení pouze s LZS
I11	S VZS se setkáváme jako s First respondery při každoročním proškolení, ale přímo nějaké společné cvičení není
I12	Nevím o žádném společném nácviku
I13	Myslím si, že nic takového není
I14	Nevím, myslím si, že ne

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

V tabulce č. 15 vidíme, že pouze dva informanti mají přehled o společném nácviku LZS a VZS. Informant č.11 jako jediný zmiňuje každoroční proškolení VZS jakožto First responderů, které má na starosti ZZS. Ostatní informanti o žádných společných nácvicích nic neví.

Otázka č. 5: Jaká je úroveň spolupráce mezi ZZS a VZS?

Tabulka č. 16: Úroveň spolupráce ZZS a VZS

I8	Na dobré úrovni
I9	Úroveň je dobrá, já osobně s VZS neměla nikdy problém. Vždy mi byl pacient předán řádně, hezky a komfortně k jeho stavu

I10	Podle mých zkušeností byla úroveň spolupráce vždy dobrá, profesionální
I11	Nikdy jsem žádné problémy s VZS neměla
I12	U všech případů bylo vše v pořádku, pacient byl předán dobře
I13	Pacient mi byl předán vždy řádně, všechny získané informace také. Podle mě je úroveň na dobré úrovni
I14	Spolupráce s VZS je na dobré úrovni, vše probíhá tak jak má

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

V tabulce č. 16 se informanti shodují na tom, že úroveň spolupráce mezi oběma složkami je dobrá. Předávání pacienta i získaných informací je řádné a profesionální. Nikdo z informantů neměl s VZS žádný problém.

Otázka č. 6: *Myslíte si, že by se dalo něco na spolupráci vylepšit? Pokud ano, co konkrétně?*

Tabulka č. 17: Zlepšení spolupráce

I8	Nic konkrétního mě nenapadá
I9	To nevím, co by se mohlo zlepšit. Možná ty společné nácviky by byly dobré
I10	Nevím o ničem, co by se mohlo zlepšit
I11	Myslím si, že nějaké společné cvičení určitě není od věci
I12	Možná ty společné nácviky
I13	Napadají mě jen ty společné cvičení
I14	Teď mě zrovna nic nenapadá

Zdroj: Vlastní výzkum, 2024

V tabulce č. 17 informanti č. 8, 10 a 14 myslí, že se nedá nic zlepšit nebo je zrovna nic konkrétního nenapadlo. Ostatní informanti se zmiňují o společném cvičení jako o jediném zlepšení spolupráce mezi ZZS a VZS.

5 Diskuse

Tato bakalářská práce s názvem Vodní záchranná služba a spolupráce se zdravotnickou záchrannou službou měla dva cíle. Prvním cílem bylo zmapovat činnost, prostředky, vybavení a přípravu vodní záchranné služby a druhým cílem bylo zmapovat spolupráci vodní záchranné služby a zdravotnické záchranné služby.

První otázkou pro členy VZS bylo jaké jsou hlavní úkoly VZS. Všichni informanti se shodli na nejdůležitějším úkolu VZS, a to je první pomoc neboli záchrana osob na vodní ploše a v jejím bezprostředním okolí. Pak každý z informantů vyzdvihl další úkoly VZS, které podle něj jsou důležité. Podle odpovědí je zřejmé, že také záleží na délce praxe u VZS, jelikož na důležitost úkolů VZS vidí každý člen jinak.

Další otázka se týkala výzev, se kterými se VZS setkává. Opět se skoro všichni informanti shodují, kromě informanta č.1, který odpovídá spíše všeobecně, že nejčastější výzvy, které VZS přijímá a řeší jsou technické výzvy. Většinou jsou tyto výzvy za nepříznivého počasí, ale jsou i situace, kdy nastane technický výjezd za krásného počasí. Většinou jde o lodě, které se při bouři převrhli na vodní ploše a silami členů posádky nejde převrátit tak, jak patří nebo jde o lodě, které byli zaneseny daleko od místa přivázání v důsledku silného větru a velkých vln nebo jde o lidi, kteří si vypůjčí jakékoli plavidlo, které neumí až tak dobře ovládat a vůči náhle změně počasí si neví rady, co dělat a jak se dostat zpět ke břehu. Dále jsou v odpovědích informantů často zmiňovány výzvy, které se potýkají s traumaty. Ať už jsou to pády z cyklistického kola v blízkosti vodní plochy nebo šlápnutí na sklo ve vodě či pádu šipky do mělké vody, všechno to jsou případy, ke kterým je ve valné většině volaná VZS, i přesto, že tato zranění vyžadují následnou přednemocniční péči a péči ve zdravotnickém zařízení.

V další otázce se zaměřujeme na nejčastější příčiny vodních nehod. Odpovědi informantů na tuto otázku by se daly shrnout jako lidská chyba. U informanta č. 6 je přímo zmíněna lidská blbost, u informantů č. 1, 4 a 7 je zmíněn alkohol a u ostatních informantů je popsána lidská chyba jako neznalost a nedodržování předpisů a bezpečnostních pravidel. Ale také bylo řečeno, že velký podíl na vodních nehodách mají náhlé změny počasí, kdy například na Lipně se může počasí změnit během pár minut a pokud nejsou zkušení, nemají šanci.

V další otázce je zmapována doba, než dorazí pomoc od VZS. Tady byla odpověď všech informantů úplně stejná. Výjezd musí být do 2 minut a pak už záleží na vzdálenosti,

rychlosti záchranného plavidla, počasí, povětrnostních podmínkách a také na přesném určení místa nehody.

Další otázka se ptá na četnost spolupráce VZS s ZZS. Zde se odpovědi informantů liší, každý na to má trochu jiný názor většinou v ohledu na své vlastní zkušenosti. Informant č. 5 si myslí, že spolupráce mezi těmito dvěma složkami není moc častá. Zbytek informantů se shoduje na tom, že je to hodně individuální a každý rok se to liší. Z odpovědí si každý může udělat vlastní představu o tom, jak častá tato spolupráce je, protože se z odpovědí nedá říct průměr natož přesné číslo. Informanti č. 1, 2 a 6 ani nebyly schopni říct přesné číslo, ale všichni se shodují, že nejčastější je tato spolupráce v létě.

V další otázce se zaměřujeme na četnost spolupráce s ZZS u konkrétních jedinců. Zde se samozřejmě odpovědi informantů liší, jelikož záleží na délce praxe u VZS, počet odsloužených služeb a také záleží na „štěstí“, protože se může stát, že se celý týden nic nestane, nejsou žádné společné výjezdy, ale následující týden je výjezdů hned pět a z toho třikrát ve spolupráci se ZZS. Informant č. 5 měl nejméně společných výjezdů a ve své odpovědi uvádí 2-3 společné výjezdy se ZZS. Informanti č. 1, 6 a 7 odpověděli do 20 událostí, informant č. 2 do 15 událostí a informanti č. 3 a 4 měli do 10 společných výjezdů.

Další otázka se ptá, při kterých událostech je spolupráce nejčastější. Informanti č. 1, 5, 6 a 7 ve svých odpovědích zmiňují události, při kterých je nutná lékařská péče nebo péče ve zdravotnickém zařízení. Dále se pak všichni informanti shodují na traumatech a dále je také vícekrát zmíněno krvácení a alergické a kolapsové stavy. Samozřejmě události jako je tonutí, resuscitace, selhávání základních životních funkcí nebo masivní krvácení jsou vždy ve spolupráci s ZZS, někdy i ve spolupráci s LZS, ale tyto události nejsou tak časté jako již zmíněné.

V další otázce se ptáme na společný nácvik VZS a ZZS. Informanti č. 1, 2 a 3 odpovídají, že k žádnému společnému nácviku nedochází. Naopak informanti č. 4, 6 a 7 odpovídají, že ke společnému nácviku dochází. A informant č. 5 zmiňuje každoroční proškolení First responderů, což VZS je a proškoluje to ZZS, ale nedá se zde mluvit o společném nácviku.

Další otázka se ptá na úroveň spolupráce mezi VZS a ZZS. Všichni informanti odpověděli pozitivně, nikdo neměl žádný problém. Spolupráce byly vždy na dobré, profesionální, ale zároveň přátelské úrovni.

V poslední otázce pro členy VZS se mapuje, zda by se dala spolupráce zlepšit a pokud ano, tak co konkrétně. Jediný informant č.4 je se spoluprací spokojen a nemyslí si, že by bylo co měnit. Naopak ostatní informanti ano. V odpovědích se zmiňuje, že by se mohly dělat nějaké společné cvičení, které by zkoordinovali, zlepšili a zrychlili spolupráci mezi těmito složkami. Také se zmiňuje zlepšení komunikace dispečinku ZZS s aktuálně sloužící posádkou VZS. Občas se stalo, že ZZS mělo nějaký výjezd, kam by se mohla VZS dostat rychleji, ale výzvu nedostala vůbec nebo s velkou časovou prodlevou.

V první otázce pro zdravotnické záchranáře se mapuje četnost spolupráce ZZS s VZS. Je znát, že dle odpovědí informantů se názory na tuto otázku liší od názorů informantů z VZS. Dle odpovědí vidíme, že se četnost pohybuje v rozmezí od 5 do 20 společných událostí. Zde samozřejmě hraje velkou roli to, že zdravotničtí záchranáři střídají více výjezdových míst, a ne všechny jsou v blízkosti vodních ploch. Takže je menší šance, že se na nějaký výjezd v součinnosti s VZS dostanou.

V druhé otázce se ptáme na četnost spolupráce s VZS u konkrétních jedinců. Je zde krásně vidět, že má velkou roli délka praxe u ZZS, ale také to „štěstí“, aby ke společnému výjezdu došlo. Informant č. 14 sděluje, že výjezd v součinnosti s VZS měl zatím jen jednou. Informant č. 8 dvakrát, informant č. 13 třikrát, informant č. 9 čtyřikrát, informant č. 11 pětkrát a informanti č. 12 a 10 měli nejvíce spoluprací, a to konkrétně informant č. 12 do patnácti událostí a informant č. 10 do třiceti spoluprací.

V další otázce se zaměřujeme na nejčastější události, při kterých je nutná spolupráce ZZS a VZS. Všichni kromě informanta č. 8 se shodli, že nejčastěji jsou to traumata. Dle slov informanta č. 8 je společných výjezdů tak málo, že se nedá říct, která událost by byla nejčastější, jelikož jsou pokaždé jiné. Dále informanti zmiňují intoxikaci alkoholem či jinými návykovými látkami, kolapsové stavy a alergické reakce. V tomto se téměř 100 % shodují s informanty č. 1-7, členy VZS.

V další otázce jsme opět mapovali, zda dochází k nějakému společnému nácviku mezi složkami ZZS a VZS. Informanti č. 9,12,13 a 14 o žádném společném nácviku nic neví. Informanti č. 8 a 10 si myslí, že dochází k nácviku s LZS, ale s ZZS žádné společné cvičení není. A informant č. 11 hovoří o tom, že se s VZS setkávají každoročně při přezkoušení First responderů, ale přímo o nějakém cvičení neví.

V další otázce zkoumáme, na jaké úrovni vidí respondenti úroveň spolupráce s VZS. Nikdo z informantů neměl s VZS nikdy žádný problém, všichni odpověděli pozitivně, o tom, že předání pacienta bylo vždy v pořádku a že přístup byl profesionální a přátelský.

Poslední otázka směřovala opět k tomu, zda si myslí, jestli by se něco na spolupráci dalo zlepšit a pokud ano, tak co konkrétně. Informanti č. 8, 10 a 14 odpovídají, že je nic, co by se dalo zlepšit nenapadá. Naopak informanti č. 9, 11, 12 a 13 zmiňují, že jediné, co je napadá je společné cvičení, které by určitě pomohlo zlepšit spolupráci.

6 Závěr

V této bakalářské práci jsem se zabývala Vodní záchrannou službou a spoluprací se zdravotnickou záchrannou službou. V empirické části byly stanoveny dva cíle.

V rámci prvního cíle jsem se snažila zmapovat činnost, prostředky, vybavení a přípravu vodní záchranné služby. Přestože k této problematice není velké množství odborné literatury, povedlo se mi nějaké sehnat a zbytek jsem získala z webových stránek různých pobočných spolků, přímo VZS a některé informace jsem získala přímo od členů VZS. Rozhovory probíhaly v pořádku, v přátelské atmosféře a členové VZS mi byli ochotni odpovědět na vše, co bylo potřeba.

V rámci druhého cíle jsem se snažila zmapovat spolupráci vodní záchranné služby a zdravotnické záchranné služby. K tomuto tématu jsem našla pouze nějaké články, ale i z těch se dalo zjistit vše potřebné a spoustu informací jsem získala v rozhovorech se zdravotnickými záchranáři a se členy VZS. Přece jen názory jednotlivých lidí, kteří jsou do spolupráce zapojeni jsou to nejcennější, co jsem mohla získat.

Vodní záchranná služba jako taková je velice zajímavé téma, sahá daleko do naší historie a předky má ještě mnohem dále, než se zdá. Snažila jsem se ve své práci popsat všechny důležité informace, které se VZS týkají a myslím si, že tato bakalářská práce může být přínosná jak pro VZS, tak pro zdravotnické záchranáře, kteří mají možnost s VZS spolupracovat.

Při psaní této bakalářské práce jsem zjistila spoustu nových, zajímavých, a hlavně důležitých informací, které by se mohli hodit, pro některé budoucí návrhy ohledně spolupráce VZS a ZZS, možná někdy v budoucnu díky těmto informacím dojde i ke společným ncvikům těchto složek.

7 Zdroje

- 1 ADAMEC, V., 2012. *Ochrana před povodněmi a ochrana obyvatelstva*. Ostrava: Spektrum. 131 s. ISBN 978-80-7385-118-7.
- 2 Anon, © 2018. *Tisková zpráva: Aplikace Záchranka a vodní záchranná služba ČČK se spojily aneb další profík do party* [online]. [cit. 2024-02-20]. Dostupné z: <https://www.zachrankaapp.cz/cs/tiskova-zprava-aplikace-zachranka-a-vodni-zachranna-sluzba-ckk-se-spojily-aneb-dalsi-profik-do-party>
- 3 BREWSTER, B.Ch., 2003. *Open Water Lifesaving: The United States Life Saving Association Manual*. 2. vydání. Prentice Hall. ISBN 08-359-4919-2.
- 4 DVOŘÁČEK, D., 2013(1). *Historie vodní záchranné služby*. Urgentní medicína. s. 40-42. ISSN 1212-1924.
- 5 ELLIS, J., 2011. *International Lifeguard Training Program*. Paperback. 128 s. ISBN 978-1449-62896-3.
- 6 Gina software, © 2023. *About us* [online]. [cit. 2024-02-25]. Dostupné z: <https://www.ginasoftware.com/cs/about-us>
- 7 International Life Saving Federation, © 2024. *Water Rescue Service – Czech Red Cross* [online]. [cit. 2024-02-20]. Dostupné z: <https://www.ilsf.org/organisation/czech/>
- 8 KAUFMAN, J., 2007. *První pomoc*. Praha: Vodní záchranná služba Českého červeného kříže. 72 s. ISBN 20071211.
- 9 Komora záchranářů, © 2018. *Dobrovolníci mohou pomoci zachraňovat životy. Díky mobilní aplikaci* [online]. [cit. 2024-02-25]. Dostupné z: <https://komorazachranaru.cz/aktualita/dobrovolnici-mohou-pomoci-zachranovat-zivoty-diky-mobilni-aplikaci>
- 10 Miler, T., 1999. *Vzdělávací program VZS ČČK*. Praha 30 s. ISBN 1210-7689
- 11 MILER, T., BAŠTOVÁ, M., BŘEČKOVÁ, G., ČECHOVSKÁ, I., CHALUPOVÁ, E., KAUFMAN, J., KOVAŘOVIC, K., ŠALBABA, V., 2016. *Prevence, bezpečnost a záchrana u vody: bazény, koupaliště a aquaparky*. Praha: Ondřej Falešník – FALON. ISBN 978-80-87432-20-4.
- 12 MILER, T., et al., 1989. *Vodní záchranná činnost*. Praha: SPN
- 13 MVCR, © 2024. *Plánovaná pomoc na vyžádání* [online]. Praha [cit. 2024-02-20]. Dostupné z: <https://www.mvcz.cz/mvcren/article/planovana-pomoc-na-vyzadani.aspx>

- 14 NĚMEC, J., 2010. *Prevence a bezpečnost jako důležitá součást zajištění provozu plaveckých bazénů, aquaparků a letních koupališť*. Praha. Bakalářská práce. FTVS UK.
- 15 PEŠORNA, K., 2014. *Firehistory: Historie vodní záchranné služby* [online]. [cit. 2024-02-20]. Dostupné z: <http://www.firehistory.hasici-ct.cz/historie-vodni-zachranne-sluzby/>
- 16 Půjčovna Dolní Vltavice, © 2024. *Půjčovna lodí, mořských kajaků a paddleboardů Lipno* [online]. [cit. 2024-02-25]. Dostupné z: <http://www.dolnivltavice.cz/pujcovna>
- 17 Rescuemedia, © 2018. *First responder* [online]. [cit. 2024-02-25]. Dostupné z: <https://rescuemedia.cz/first-responder/>
- 18 SEDLÁČEK, J., 2000. *Záchranář – Hladinová služba*. Praha: VZS ČČK. 73 s. ISBN 80-902805-2-8.
- 19 Sedláček, J., Chmelířová, K., Miler, T., Švec, J., Kusenda, M., Vašák, M., 2017. *Vzdělávací program VZS ČČK*. Praha.
- 20 ŠTEIFOVÁ, P., 2009. *Historie a současnost Vodní záchranné služby Českého červeného kříže v Moravskoslezském kraji*. Ostrava. Bakalářská práce. Ostravská univerzita, Lékařská fakulta.
- 21 VILÁŠEK, J., FIALA, M., VONDRÁŠEK, D., 2014. *Integrovaný záchranný systém ČR na počátku 21. století*. Praha: Karolinum. s. 159-167. ISBN 978-80-246-2477-8.
- 22 Vodná záchranná služba Slovenského červeného kříže, © 2024. *História* [online]. Bratislava [cit. 2024-02-20]. Dostupné z: <https://redcross.sk/historia/>
- 23 VZS ČČK ČB, © 2024. *O nás, z.s.* [online]. České Budějovice [cit. 2024-02-20]. Dostupné z: <https://vzscb.cz/o-nas/>
- 24 VZS ČČK ČK, © 2024. *O nás, z.s.* [online]. Český Krumlov [cit. 2024-02-20]. Dostupné z: <https://www.zachranari.com/o-nas>
- 25 VZS ČČK Praha 15, © 2024. *Úvodní stránka, z.s.* [online]. Praha 15 [cit. 2024-02-20]. Dostupné z: <https://vodnizachranar.cz/>
- 26 VZS ČČK, © 2017. *Stanovy Vodní záchranné služby ČČK, z.s.* [online]. Praha [cit. 2024-02-20]. Dostupné z: <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-detail?dokument=51062929&subjektId=737495&spis=322721>
- 27 VZS ČČK, © 2024. *Kdo jsme, z.s.* [online]. Praha [cit. 2024-02-20]. Dostupné z: <https://www.vzs.cz/kdo-jsme/>

- 28 Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů [online]. Praha [cit. 2024-02-20]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-239>
- 29 Zdravotnická záchranná služba Jihočeského kraje, © 2020. *AED a first responderi* [online]. [cit. 2024-02-25]. Dostupné z: <https://www.zzsck.cz/cinnost/vzdelavaci-a-vycvikove-stredisko/aed-a-first-responderi>
- 30 ZSF JU, © 2022. *Tisková zpráva: Budoucí záchránáři absolvují kurzy záchrany z ledu na Lipenském jezeře* [online]. České Budějovice [cit. 2024-02-20]. Dostupné z: <https://www.zsf.jcu.cz/cz/fakulta/aktualne/budouci-zachranari-ze-zsf-ju-absolvuji-kurzy-zachrany-z-ledu-na-lipne>

8 Přílohy

Příloha 1: Otázky k rozhovoru

Příloha 2: „Žlutý“ plavidlo VZS ČČK ČK

Příloha 3: „Jirsovka“ plavidlo VZS ČČK ČK

Příloha 4: Služební vozidlo Volkswagen Transporter

Příloha 5: Služební vozidlo Volkswagen Transporter

Příloha 1: Otázky k rozhovoru

Identifikační otázky:

- Kolik je vám let?
- Vaše pohlaví?
- Jaké máte nejvyšší dosažené vzdělání?

Samostatné otázky pro ZZS:

- Jak dlouho působíte u ZZS?
- Jak často spolupracuje ZZS s VZS?
- Kolikrát jste přímo vy spolupracoval/a s VZS?
- Při jakých událostech je spolupráce nejčastější?
- Dochází k nějakému společnému nácviku ZZS a VZS?
- Jaká je úroveň spolupráce mezi ZZS a VZS?
- Myslíte si, že by se dalo něco na spolupráci vylepšit?
Pokud ano, co konkrétně?

Samostatné otázky pro VZS:

- Jak dlouho působíte u VZS?
- Jaké jsou hlavní úkoly VZS?
- Jaké jsou hlavní výzvy, se kterými se setkává VZS?
- Jaké jsou nejčastější příčiny vodních nehod?
- Jak dlouho trvá, než dorazí pomoc od VZS?
- Jak často spolupracuje VZS s ZZS?
- Kolikrát jste přímo vy spolupracoval s ZZS?
- Při jakých událostech je spolupráce nejčastější?
- Dochází k nějakému společnému nácviku VZS a ZZS?
- Jaká je úroveň spolupráce mezi VZS a ZZS?
- Myslíte si, že by se dalo něco na spolupráci vylepšit?
Pokud ano, co konkrétně?

Příloha 2: „Žlutý“ plavidlo VZS ČČK ČK

Zdroj: Vodní záchranná služba ČČK Český Krumlov, Facebook 26.09.2022, [citováno 2024-02-25]

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=462465759258510&set=pb.100064852681765.-2207520000&type=3>

Příloha 3: „Jirsovka“ plavidlo VZS ČČK ČK

Zdroj: Osobní archiv autorky 26.06.2023

Příloha 4: Služební vozidlo Volkswagen Transporter

Zdroj: Osobní archiv autorky 01.04.2024

Příloha 5: Služební vozidlo Volkswagen Transporter

Zdroj: Osobní archiv autorky 01.04.2024

9 Seznam zkratek

VZS = Vodní záchranná služba

ČR = Česká republika

IZS = Integrovaný záchranný systém

ILS = International Life Saving Federation

ČČK = Český červený kříž

ČSČK = Československý červený kříž

ČSSR = Československá socialistická republika

ÚV KSČ = Ústřední výbor Komunistické strany Československa

ÚR = Ústřední rada

YMCA = Young Man's Christians Association

FIS = Fédération Internationale de Sauvetage

ČK = Český Krumlov

ČB = České Budějovice

JU ZSF ZZ = Jihočeská univerzita Zdravotně sociální fakulta Zdravotnické záchrannářství

HZS = Hasičský záchranný sbor

ZZS = Zdravotnická záchranná služba

HP = horsepower

LZS = Letecká záchranná služba

GINA = Geographic Information Assistant

AED = Automatizovaný externí defibrilátor

10 Seznam tabulek

- Tabulka č. 1: Identifikační údaje informantů
- Tabulka č. 2: Hlavní úkoly VZS
- Tabulka č. 3: Výzvy VZS
- Tabulka č. 4: Příčiny vodních nehod
- Tabulka č. 5: Časové intervaly pomoci od VZS
- Tabulka č. 6: Četnost spolupráce VZS a ZZS
- Tabulka č. 7: Četnost spolupráce s ZZS u konkrétních jednotlivců
- Tabulka č. 8: Události nejčastější spolupráce
- Tabulka č. 9: Společný nácvik VZS a ZZS
- Tabulka č. 10: Úroveň spolupráce VZS a ZZS
- Tabulka č. 11: Zlepšení spolupráce
- Tabulka č. 12: Četnost spolupráce ZZS s VZS
- Tabulka č. 13: Četnost spolupráce s VZS u konkrétních jednotlivců
- Tabulka č. 14: Události nejčastější spolupráce
- Tabulka č. 15: Společný nácvik ZZS a VZS
- Tabulka č. 16: Úroveň spolupráce ZZS a VZS
- Tabulka č. 17: Zlepšení spolupráce